

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 75.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143374880/facsimile.pdf> (tilgået 04. maj 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Skorstensfejermester Svarte, iført Kjole, hvidt Slips, høj Silkehat og røgfårvede Handsker.

Hans Majestæt Fuglekongen, ligeledes i Galla, og med Kongekæden om Halsen, tager Plads ved hans Side.

Paa Kirketorvet slutter en Række Char-à-bancer sig til Landaueren. Det er Skytterne. Og med et Hornorkester i Spidsen sætter Toget sig, under heftige Toner af Sangen: „Fladlands dejligst Vang og Vænge . . .“ i Bevægelse ad Landevejen ud til Skydepavillonen i Vestermarksskoven.

(Der havde i Fjor været Forslag fremme om at lade Fuglekongen afhente i Automobil (Byen har 5). Men dette Forslag blev pure forkastet af alle Stemmer mod Forslagsstillerens, det radikale Blads pietetsløse Redaktørs.)

Ankommen til Skydepladsen dunderer man løs fra 9—11¼ til en flækket Papegøje, der, siddende paa en høj Stang, lyser spinatgrønt i Morgensolen.

Klokken 12 spises Frokost, gratis og uden Damer; hvorfor Deltagelsen som Regel er overvældende.

Klokken 2 dunderes der atter løs.

Klokken 7½ indtages Middagen: Suppe, Fisk Steg og Kage; 2 Kr. 50 pr. Kuvert; Øl og Vin „aparte“.

I dette Maaltid deltager Kvinder og konfirmerede Børn af begge Køn.

Derpaa Dans i Salen til Klokken 2 . . .

Fugleskydningsdagen var en af Søbys fornemste Fester.

Eller rettere sagt: havde været.

Det ansaas nemlig ikke længere for „fint“ at være Medlem af Foreningen. Honoratiorens havde trukket sig ud. Hvilket rimeligvis var en af Grundene til, at de resterende Medlemmer morede sig saameget desto bedre . . .

Kun én af Byens største Skatteydere var forbleven trofast igennem Aarene: gamle Købmand P. A. Birk.

Hvordan end Vejret var, og selv om Gigten plagede ham nok saa mangelund, gav han Møde med Kanon og Husbestyrerinde i hvert Fald til Middagen.

Han var Selskabets eneste Æresmedlem, og sad som saadan for den øverste Bordende ved Siden af Formanden.